

ÖSTERSUNDS
KOMMUN

Protokoll Kommunala tillgänglighetsrådet 2016-02-25		Sida: 1 (9)
Plats: Rådhuset, Locknerummet	Tid: 09.00-12.00	

Närvarande	Mona Modin Tjulin, S, Vård- & omsorgsnämnden	ordf. (vald av mötet)
	Bendigt Eriksson, S, Kultur- & fritidsnämnden	ledamot
	Inger Persson, HSV	ledamot
	Lars Brolén, HSV	ledamot
	Siv Rubensson, HSV	ledamot
	Clara Witthoff, HSV	ledamot
	Reidun Sjøvold, HSV	ledamot
	Georgibelle Frøjse, SRF	ledamot
	Jonas Rask Samuelsson, C, Vård- & omsorgsnäm.	ersättare
	Eva Åberg, HSV	ersättare
	Anette Willmer, DHR	tjg. ersättare

Föredragande	Bengt Marsh, särskild utredare	§ 3
	Karin Riddar, tillgänglighetsstrateg	§ 5

Övriga närvarande	Nisse Sandqvist, V, ordf. Utföranstyrelsen
	Karin Thomasson, MP, ordf. Kultur- & Fritidsnämnden
	Liselotte Halvarsson, kultur- & fritidsförvaltningen
	Jessica Stenbäck, Kundcenter, Serviceförvaltningen
	Monica Tjäder, samhällsbyggnad
	Sonny Hoffman, tillgänglighetsadministratör

Underskrifter

Agneta Johansson,
sekreterare

Mona Modin Tjulin,
ordförande

Inger Persson,
justerande

Protokoll Kommunala tillgänglighetsrådet 2016-02-25		Sida: 2 (9)
Plats: Rådhuset, Locknerummet	Tid: 09.00-12.00	

§ 1 Val av ordförande för mötet

Ordinarie ordförande Florian Stamm har fått hastigt förhinder och Mona Modin Tjulin väljs istället till ordförande för mötet.

§ 2 Sammanträdet öppnas och val av justerare

Efter upprop och kortare presentation av de närvarande förklarar ordförande Mona Modin Tjulin sammanträdet för öppnat.

Inger Persson, HSV, väljs till justerare av protokollet.

§ 3 Revidering av Östersunds kommuns handelspolicy

Före detta kommundirektören Bengt Marsh har fått i uppdrag att leda arbetet med att revidera Östersunds kommuns handelspolicy. Bengt Marsh besöker Tillgänglighetsrådet för att redovisa hur arbetet fortlöper samt inhämta rådets synpunkter.

Bakgrunden till uppdraget är att detaljplaneärendet avseende Betongstationen åstadkom stor politisk oenighet. Det uppstod en besvärlig situation för investerare. Handel är en viktig näringsgren som också genomgår en stor förändring.

Varför ska man ha en handelspolicy? Svaret är för att visa investerare och etablerare att så här vill kommunen att det ska vara. Den ger också anvisningar till Miljö- och samhällsnämnden som ska fatta beslut om tillstånd.

Den gamla handelspolicyn innehöll 6 övergripande målsättningar och antogs 2007. Inriktningsmålet var att utveckla och värna en livskraftig stadskärna, att ge förutsättningar för konkurrens, säkerställa livsmedel där folk bor, skapa god tillgänglighet och låg miljöbelastning, inte etablera några nya externa köpcentra, samt öka sällanköpshandeln.

Den nuvarande handelspolicyn är av samma typ som finns i andra kommuner. Det unika är att Östersunds kommun har haft en karta indelad i olika zoner där det specificerats vilken typ av handel som är tillåten på olika ställen.

Vad säger intressenterna? Bengt Marsh berättar att han intervjuat en lång rad olika intressenter, från politiken men också tjänstemän, fastighetsägare och representanter från handeln. Genomgående så tycker de flesta att nuvarande handelspolicy är för rigid, stelbent, orättvis, begränsande och oflexibel. Alla är också överens om att de tycker det är dags att revidera policyn. Bengt Marsh säger sedan att det också är tydligt att det finns frågor som handlarna i centrum respektive Odensskog inte är eniga om. Bengt Marsh tror att det är svårt att hitta en kommunal hållning som kommer att göra alla intressenter helt nöjda. Bengt Marsh

ÖSTERSUNDS
KOMMUN

Protokoll Kommunala tillgänglighetsrådet 2016-02-25		Sida: 3 (9)
Plats: Rådhuset, Locknerummet	Tid: 09.00-12.00	

säger också att det är svårt att formulera en policy som är både mindre rigid, samtidigt som den ska fungera som ett bättre stöd i myndighetsutövningen vid tillståndsgivande.

Bengt Marsh berättar att det formella uppdraget från ledningsgruppen (som består av alla gruppleddare för de politiska partierna som finns representerade i kommunfullmäktige) är att projektgruppen ska ta fram ett förslag på en mindre detaljerad policy som dessutom har starkare koppling mot tillväxtplan och översiktsplan. Fokus ska ligga på centrum och Lillänge/Odenskog, och ha till syfte att handeln ska stanna i närområdet. Centrumutveckling är en viktig del att lyckas, säger Bengt Marsh, och talar om bland annat vikten av en attraktiv stadskärna med fler bostäder.

Bengt Marsh ger en snabb bild av hur tidplanen för revideringen ser ut, från Kommunstyrelsens beslut i juni 2015 att revidering skulle ske, till att Kommunfullmäktige räknar med att kunna fastställa en ny handelspolicy i september 2016.

Bengt Marsh ger också en övergripande bild vilken lagstiftning som kommunen måste förhålla sig till när det gäller en handelspolicy. Plan- och bygglagen ger de formella styrmedel som kommunen kan arbeta med, när det gäller till exempel detaljplaner och bygglov. Via detaljplanerna kan kommunen reglera vilken typ av handel som får finnas på olika ställen.

Det finns en rad trender och tendenser som kommunen behöver förhålla sig till i revideringen av handelspolicyn, berättar Bengt Marsh. Ledningsgruppen har valt att inte ta in någon extern konsult utan projektgruppen har haft i uppdrag att ta reda på trender från Handelsutredningsinstitut, Konkurrensverket, Svenska stadskärnor med flera. De genomgående resultaten är att stadskärnorna tappar mark framförallt i små och medelstora städer. Trenden är att varuhuset försvinner till förmån för olika butiker under samma tak. All handel tappar mot e-handeln och för att överleva har många köpmän satsat på e-handel själva i kombination med butiken. Det blir också allt vanligare med så kallade showroom, där kunderna kan prova en vara i butiken men sedan beställa den på nätet för direkt leverans hem. I Sverige så är prognosen att näthandeln kommer att öka från 15 miljarder kronor per år (2015) till 268 miljarder kronor per år (2022). Näthandeln i Sverige är som starkast i norrlands inland, vilket är viktigt att ha i beaktning.

Bengt Marsh berättar också att det är en trend att tro att de stora handelsområdena inte kommer att bli så många fler. Man vill inte ha stora marknader dit man endast kan ta sig med bil. Lillänge räknas dock inte som ett stort köpcenter i det här sammanhanget, säger Bengt Marsh.

De stora knäckfrågorna för revideringen av handelspolicyn är, enligt Bengt Marsh, flera och kommer att diskuteras närmare av ledningsgruppen vid nästa möte. Projektgruppen föreslår att de övergripande riktlinjerna från nuvarande policy kvarstår och att det blir en fortsatt prioritering av stadskärnan, att göra den mer attraktiv. Det är också viktigt att kunna möjliggöra för investeringar i centrum, samt att det byggs fler bostäder. Om det bor fler människor i centrum så förbättras också möjligheten för centrumhandel, säger Bengt Marsh.

Protokoll Kommunala tillgänglighetsrådet 2016-02-25		Sida: 4 (9)
Plats: Rådhuset, Locknerummet	Tid: 09.00-12.00	

Bengt Marsh berättar att en fråga som är viktig för många, och som tar upp väldigt mycket tid i olika diskussioner, är parkeringsfrågan. Bengt Marsh säger dock att det är lätt att tappa fokus om man låter p-platser styra diskussionen om handel.

Mona Modin Tjulin säger att just parkeringsfrågorna är svåra eftersom det inte finns en total enighet bland handlarna hur de vill ha det. Ett exempel är Storgatan, säger Mona Modin Tjulin. Där är det några handlare som vill ha parkering utanför butiken och andra vill kommunen göra Storgatan till en gågata istället.

Mona Modin Tjulin säger också att det är viktigt att ta i beaktning hur den demografiska utvecklingen i kommunen ser ut. År 2028 finns här 2000 fler invånare över 80 år jämfört med i dag. Förväntningarna är att framtidens äldre kommer att vara piggare, men det är ändå viktigt att inse att funktionsförmågor kopplade till exempel till syn och hörsel kommer att bli nedsatta. Mona Modin Tjulin säger att det helt enkelt kommer att vara en stor mängd invånare som har behov av att butiker och miljöer är tillgängliga.

Flera av rådet ledamöter påpekar att det är många äldre som gärna vill bo centralt. Vad för slags boende blir det i centrum? Man ska ju också ha råd att bo där. Bengt Marsh säger att handeln kommer att bli bättre om centrum blir mer levande. Förslaget i handelspolicyn innebär att inte att vi bygger bostäder där eller där, utan det är upp till andra styrdokument att bestämma. Men handelspolicyn måste formuleras i samklang med andra beslut, till exempel översiktplan och tillväxtplan.

En av rådets ledamöter funderar på vad som skulle hända om inte handelspolicyn reviderades, eller om politikerna skulle låta marknaden själv lösa handelsfrågorna. Bengt Marsh säger att om vi skulle låta marknaden styra tyder allt på att centrum blir utarmat. Bara de stora butikskedjorna skulle finnas kvar. Bengt Marsh säger att alla politiker är tämligen överens om att centrumhandeln och en attraktiv och levande stadskärna är viktig, och då kommer det att leda till fortsatta restriktioner för etableringar i Odenkog.

En av rådets ledamöter funderar på om det inte finns annat än just handel som ska utvecklas i centrum, för att dra folk. Bengt Marsh håller med om att det måste finnas mötesplatser för att träffas. Flera av rådets ledamöter framför att stadskärnan har en viktig roll att spela för att skapa samhörighet och känslor, medan Odenkog i första hand är en handelsplats.

Sonny Hoffman funderar över om handelspolicyn tar upp frågor som rör trygghet och säkerhet. Bengt Marsh berättar att det finns en del tankar från såväl handlare som fastighetsägare att arbeta vidare med konceptet Purple Flag. Det handlar om att öppna upp staden genom flera evenemang under fler tider på dygnet, så att fler människor rör sig i staden under dygnets alla timmar. Mona Modin Tjulin påpekar att även här är det viktigt att möjliggöra för fler bostäder i centrum, vilket kommer att leda till fler människor i rörelse.

Bengt Marsh tackar för intressanta diskussioner och meddelar att ledningsgruppens förslag till ny handelspolicy kommer att skickas ut till Tillgänglighetsrådets ledamöter och ersättare på remiss under slutet av mars.

Protokoll Kommunala tillgänglighetsrådet 2016-02-25		Sida: 5 (9)
Plats: Rådhuset, Locknerummet	Tid: 09.00-12.00	

§ 4 Val av ledamöter till Vård- & omsorgsnämndens kvalitetspris

Vård- och omsorgsnämnden delar varje år ut ett kvalitetspris till någon av alla verksamheter som ligger inom nämndens ansvarsområde. Det handlar om allt ifrån olika hemtjänstgrupper och särskilda boenden för äldre, till daglig verksamhet och LSS-bostäder. Mona Modin Tjulin berättar att processen kring kvalitetspriset har utvecklats under senare år. Tanken är att priset ska få större uppmärksamhet och att de verksamheter som nominerats ska få större utrymme att berätta om sina resultat.

Vård- och omsorgsnämnden bjuder in Tillgänglighetsrådet att utse en ledamot och en ersättare till kvalitetsprisjuryn. Ledamoten och ersättaren väljs mandatperioden ut, det vill säga till och med 2018.

Det är möjligt att nominera till 2016 års kvalitetspris fram till i slutet av september.

Tillgänglighetsrådets beslut

1. Eva Åberg, HSV, väljs till ledamot i juryn för Vård- och omsorgsnämndens kvalitetspris åren 2016-2018.
2. Georgibelle Frøjse, SRF, väljs till ersättare i juryn för Vård- och omsorgsnämndens kvalitetspris åren 2016-2018.

§ 5 Utveckling av medborgardialog i funktionshinderfrågor samt förändring av tillgänglighetsrådet

Karin Riddar, tillgänglighetsstrateg i Östersunds kommun, leder den diskussion som påbörjades på förra sammanträdet med Tillgänglighetsrådet, det vill säga hur formerna för dialog i funktionshinderfrågor ska utvecklas och förbättras.

Karin Riddar inleder med att förtydliga att tillgänglighetsstrategin Ett Östersund för Alla är tydlig med att frågor som rör funktionshinderområdet ska in i ordinarie verksamhet. Tillgänglighetsfrågor är inget parallellt spår utan i allra högsta grad en kärnfråga. Därmed behöver också medborgar- och brukardialogen i dessa frågor in i det ordinarie arbetet hos varje nämnd och förvaltning. Karin Riddar berättar att alla nämnder, utom Kommunstyrelsen, har tagit fram handlingsplaner kopplade till strategin. Kommunstyrelsen kommer att ta upp frågan innan sommaren. Samtliga nämnder har i sina handlingsplaner sagt att de vill utveckla och förbättra dialogen kring funktionshinderfrågor. Att tillgänglighetsrådet själva tar initiativ och kommer med synpunkter på hur detta ska gå till känns viktigt och bra, menar Karin Riddar. Det är också viktigt att i sammanhanget diskutera om det fortsatt behövs ett separat tillgänglighetsråd i alla fall. Därtill, säger Karin Riddar, kan det vara bra att förtydliga vilken

Protokoll Kommunala tillgänglighetsrådet 2016-02-25		Sida: 6 (9)
Plats: Rådhuset, Locknerummet	Tid: 09.00-12.00	

roll tillgänglighetsstrategen har i kommunens arbete med dialog- och inflytandefrågor på funktionshinderområdet.

Varför behövs det en förändring av nuvarande dialogformer, det vill säga Tillgänglighetsrådets arbetsform? Det handlar i stora drag om fyra huvudområden, menar Karin Riddar.

1. Det är idag för stort fokus på information, inte dialog.
2. Informationen kommer ofta för sent, inte i rätt skede i beslutsprocessen.
3. Det är för låg politisk efterfrågan.
4. Inget representativt deltagande från föreningarna.

Karin Riddar berättar vad hon tänker att en förändring ska resultera i, nämligen förbättrade former för dialog där funktionshinderfrågorna blir en del "i linjen", men inte minst större möjligheter för funktionshinderrörelsen och enskilda medborgare att påverka politiska beslut och bidra med erfarenheter.

Ovanstående huvudområden diskuteras fritt. Mona Modin Tjulin säger att hon inte kan komma ihåg någon större fråga där Tillgänglighetsrådet har fått ta ställning innan politiskt beslut har fattats. Tillgänglighetsrådet får ta del av information och komma med synpunkter, men det är inte lätt att få upp ärenden i rätt tid så att Tillgänglighetsrådet har reella påverkansmöjligheter.

Flera av rådets ledamöter berättar att föreningarna får ut olika detaljplaner på samråd för yttrande. Eftersom det är så få möten med rådet så hinner man inte ta upp dem till diskussion där, utan föreningarna får själva arbeta med detta. Det är för svårt att förstå dessa detaljplaner, och vilka yttranden som behöver komma in för att förbättra tillgänglighetsperspektivet.

Flera av rådets föreningsrepresentanter säger att övriga medlemmar i föreningarna ofta lägger över ansvaret och engagemanget på dem, istället för att själva fortsätta driva tillgänglighetsfrågor. Rådets ledamöter funderar på om inte samma problematik gäller för nämnderna – att de tänker att det finns ett Tillgänglighetsråd, och då är det rådet som bevakar dessa frågor.

Mona Modin Tjulin berättar att vård- och omsorgsförvaltningen börjat arbeta med nya metoder och verktyg för att kunna föra dialog med personer som omfattas av LSS. Det behövs om det ska vara möjligt att få in synpunkter från alla, och därmed viktigt ur ett demokratiskt perspektiv.

Sonny Hoffman menar att öppna möten där man bjuder in alla medborgare skapar en bra dynamik. Det öppna mötet kring arbetsmarknadsfrågor i maj 2015 är ett sådant exempel, där diskussionerna blev vitala och många nya synpunkter kom in.

ÖSTERSUNDS
KOMMUN

Protokoll Kommunala tillgänglighetsrådet 2016-02-25		Sida: 7 (9)
Plats: Rådhuset, Locknerummet	Tid: 09.00-12.00	

Många håller med om att det är nämnderna som själva måste äga funktionshinderfrågorna, och därmed dialogerna med medborgarna. Karin Riddar menar att detta behöver betyda att det skapas fler tillfällen till dialog, och i fler sammanhang – i allt som rör kommunal verksamhet. Mona Modin Tjulin menar att frågan om bostadsbyggande är viktig, speciellt nu när det byggs så mycket nytt i Östersund. Flera i rådet säger att de gärna är med och påverkar utformningen av flerbostadshus eftersom det idag sker en hel del missar. Monica Tjäder menar att det är viktigt att byggherrarna ökar sin kunskap i tillgänglighetsfrågor. Karin Riddar berättar att hon har för avsikt att hitta sätt att skapa mindre fokusgrupper, som till exempel privata fastighetsägare och byggherrar kan kontakta.

Karin Riddar leder diskussionen vidare och ber rådets ledamöter att diskutera följande frågeställningar i mindre grupper:

1. Hur skapar vi en bättre politisk förankring ("in i linjen")?
2. Hur får vi ökad representation, fler röster som blir hörda?
3. Hur kan dialogen komma rätt i beslutsprocessen?

Varje grupp ges möjlighet att berätta vad de kommit fram till, och vilka förslag de för ovanstående frågeställningar.

Alla grupper är eniga om kunskap är en viktig nyckel. Det handlar först och främst om kunskap att veta vilka frågor som ska lyftas, vilka aspekter som behöver diskuteras för att inte missa tillgänglighetsområdet. Specialkompetens behövs i många fall, för att kunna ge svaren. Dialog kan vara ett sätt för kommunen att inhämta kunskap, och i många fall behöver dialogen kanske vara målgruppsbaserad. Många av rådets ledamöter har mycket att säga om kunskap och hur kunskap bäst förmedlas. Karin Riddar menar att Tillgänglighetsrådet bara är en metod, inte ett mål i sig, och att det för henne är tydligt att "metoden Tillgänglighetsråd" inte fungerar så bra för kunskapsöverföring. Det måste till nya metoder för att lyckas med målet, det vill säga skapa kunskapsbaserade politiska beslut på funktionshinderområdet.

Nisse Sandqvist menar att de förtroendevalda måste få mer kunskap för att kunna förstå vad man ska tänka på. I vilket läge ska man kalla in experterna? All kommunal verksamhet är väldigt komplex och det är inte lätt att ha full insyn i alla steg i processer, och vilka effekter det får om man gör fel. Karin Riddar menar att detta är en av kärnfrågorna – hur blir kommunen en lärande organisation där vi inte gör om samma misstag flera gånger?

Bendigt Eriksson påpekar också att det kan vara svårt att få deltagare till medborgardialoger. Här föreslår tillgänglighetsrådet att man utser en person, i nämnden eller förvaltningen, som är mottagare av idéer och som för frågorna vidare. Kanske inte alltid nödvändigt att skapa stora möten för att få in synpunkter? Karin Riddar menar att det också måste ske en utveckling kring vilka metoder vi använder för dialog. Kan vi hitta andra sätt att kommunicera på än vad vi gör idag? Det är också viktigt att vi blir bättre på att ge återkoppling till de personer som deltagit i en dialog, eller kommit in med synpunkter. Jessica Stenbäck berättar

ÖSTERSUNDS
KOMMUN

Protokoll Kommunala tillgänglighetsrådet 2016-02-25		Sida: 8 (9)
Plats: Rådhuset, Locknerummet	Tid: 09.00-12.00	

att Kundcenter finns och tar emot synpunkter, och gärna är med och utvecklar nya metoder för dialog och kommunikation. Det kan endera handla om e-tjänster, så som möjligheten att lämna in e-förslag men också öppna upp för digital direktchatt. Jessica Stenbäck tror att det är viktigt att skapa fler kontaktytor, både digitalt och fysiskt.

En annan nyckelfråga rör samverkan mellan kommunens verksamheter. Karin Riddar berättar att mycket av kommunens verksamhet sker genom en process med beställare och utförare, som har olika ansvar i olika skeenden. Här kan goda tillgänglighetslösningar råka försvinna på vägen, eller helt glömmas bort, när det förutsätts att kunskapen och kraven finns hela vägen. En viktig förbättringsåtgärd är att skapa bättre uppföljning av ställda krav, men också att se till att det finns mer kunskap i hela processen.

Karin Riddar ber återigen de mindre grupperna att diskutera några frågeställningar.

- Vilka effekter kan ett förändrat Tillgänglighetsråd/andra metoder för dialog få?
- Vad är det värsta som kan hända?
- Vad är det bästa som kan hända?
- Vad ska vi uppnå?
- Vilket resultat förväntas?
- När ska vi komma dit?

Mona Modin Tjulin inleder gruppredovisningen med en egen fråga - Hur ska organisationerna kunna lyfta upp sina egna frågor till kommunen? Man skulle kunna tänka sig fler olika sätt, menar hon. Öppna beredningsmöten på mötesplatsen på Prästgatan 58 några gånger per år med tillgänglighetsstrategen på plats, samt även från de nämnder som Mona Modin Tjulin tycker berörs mest av dessa frågor, det vill säga Vård- och omsorgsnämnden och Miljö- och Samhällsnämnden. Karin Riddar menar att många av tillgänglighetsfrågorna ligger under dessa nämnder, men inte enbart där. Hur gör vi med alla övriga kommunala frågor?

Mona Modin Tjulin utvecklar sina tankar ytterligare och säger att nämnderna behöver utveckla egna dialogformer. Sen ska kanske Tillgänglighetsrådet finnas kvar men mer få en roll att granska nämndernas medborgardialoger? Karin Riddar säger också att det finns goda exempel i andra kommuner där man jobbat med det som kallas medborgarpanel. Det är en slags digital fokusgrupp dit medborgare kan anmäla sig för deltagande, och som nämnderna sedan kan använda sig av i olika frågor. Karin Riddar tänker att det borde vara möjligt som medborgare att anmäla att man är intresserad av tillgänglighetsfrågor i största allmänhet och därmed få alla frågor utsänt till sig, eller bara anmäla sig för ett specifikt område och därmed få frågor lite mer sällan.

Mona Modin Tjulin avrundar diskussionen och ställer frågan till rådets ledamöter om det går att enas kring hur rådet ska gå vidare med denna fråga. Några av rådets ledamöter anser att frågan om eventuell avveckling av Tillgänglighetsrådet behöver diskuteras vidare, vilket också gäller på vilket sätt som nämnderna bör utveckla och förbättra sin medborgardialog i funktionshinderfrågor. Därmed bestäms att frågorna fortsätter att diskuteras på nästa sammanträde, torsdag den 19 maj 2016, samt att alla ledamöter ser till att förankra

Protokoll Kommunala tillgänglighetsrådet 2016-02-25		Sida: 9 (9)
Plats: Rådhuset, Locknerummet	Tid: 09.00-12.00	

diskussionen i sina respektive organisationer. Det är också viktigt att varje nämnd och förvaltning tar upp detta till diskussion innan nästa möte.

Tillgänglighetsrådets beslut

1. Tillgänglighetsrådet rekommenderar nämnder och styrelser att utifrån strategin "Ett Östersund för alla" utveckla medborgardialog inom sina verksamhetsområden så att olika grupper i samhället kan delta på sina villkor.
2. Tillgänglighetsstrategen tillsammans med ordförande för Tillgänglighetsrådet får i uppdrag att ta fram förslag på hur funktionshinderorganisationerna och medborgarna ska kunna lyfta frågor som de vill ha dialog kring.
3. Tillgänglighetsrådet (TR) uppmanar alla ledamöter att i sina respektive organisationer diskutera förslaget om att TR framöver får i uppdrag att följa hur medborgardialogerna utvecklas utifrån ett funktionshinderperspektiv. Då kan TR komma att minska sina sammanträden till 1 till 2 gånger per år.

§ 6 Sammanträdet avslutas

Mötets ordförande Mona Modin Tjulin tackar alla deltagare för ett informativt möte och förklarar sammanträdet för avslutat. Mona Modin Tjulin avslutar med att säga att hon ser fram emot att ta del av de synpunkter som rådets ledamöter hämtar in från sina respektive organisationer (nämnder, förvaltningar och föreningar) vid **nästa sammanträde torsdag den 19 maj kl. 09.00-12.00.**